

РЕШЕНИЕ

№ 3842

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 06.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1724** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на И. И. И. от Г.С., срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-27/08.02.2011г. на началника регионална Дирекция за национален строителен контрол – Ю. Р. (РДНСК). С оспорвания административен акт, на основание чл.225, ал.1 ЗУТ е наредено да бъде премахнат незаконен строеж - „Постройка от метална конструкция” (павилионен тип), намиращ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) XXVI-1024, кв.18, местността „В.-ВЕЦ С”, с административен адрес на У. „Е Попдимитров” №21, извършен от жалбоподателката.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена от некомпетентен орган и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателката претендира, че процесният обект неправилно е определен като „строеж” по смисъла на ЗУТ. На следващо място твърди, че в Констативните актове въз основа на които е издадена оспорваната Заповед, неточно са отразени действителните параметри и вида на процесния обект. Моли съда да отмени Заповед № ДК-02-ЮЗР-27/08.02.2011г. на началника на РДНСК. Не претендира за разноски.

Ответникът – началник на РДНСК – Ю. Р., редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна: С. И. Т. от Г.С., оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката и заинтересованата страна Т. са съсобственици на УПИ XXVI-1024, кв.18, по плана на Г.С., м. „В.-ВЕЦ С”, което обстоятелство се установява с приетите по делото Нотариален акт № 138/ 07.10.1993г. за дарение на недвижим имот и Нотариален акт № 58/ 23.03.1993г. за дарение на недвижим имот (л.37-39).

Административното производство е образувано по жалба на С. Т. до началника на РДНСК от 09.04.2010г.

На 17.09.2010г. длъжностни лица на РДНСК и от администрацията на Р. „Лозенец” са извършили проверка на строеж „Постройка от метална конструкция”, при която е установено следното: В северната половина на имота е изпълнена постройка от метални елементи – павилионен тип, с размери в план 2.00 м./ 3.70 м., с едноскатен ламаринен покрив от профилна ламарина с височина 1.80 м./ 2.05м. Изпълнени са шест броя метални колони с кръгло сечение с вбетонирани стъпки, а външните стени са от гладка ламалина. Строителството е извършено от И. И. без одобрени строителни книжа, в нарушение на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ. Резултатите от проверката са обективирани в Констативни актове (КА) № С6-709-1 (л.15-17) и № С6-709-2 (л.18-20) към първия от които е съставена и окомерна скица. Видно от отбелязването на последна страница КА са били връчени на И Е И – съпруг на жалбоподателката, на 20.09.2010г.

На 24.09.2010г. жалбоподателката И. е подала пред РДНСК писмено Възражение срещу Констативните актове № С6-709-1 и № С6-709-2 от 17.09.2010г., което е разгледано от административния орган, но не е уважено, в резултат на което е постановена оспорваната Заповед за премахване на незаконен строеж.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно разпоредбата на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.3 ЗУТ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателката доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповедта е издадена от компетентен административен орган – началника на РДНСК. По делото е приета и не е оспорена Заповед № РД-13-446/ 01.11.2010г. (л.42) на началника на Дирекцията за национален строителен контрол, с която последният, на основание чл.222, ал.1, т.10 и чл.225, ал.1 ЗУТ, е оправомощил началниците на регионалните дирекции да издават заповеди за премахване на незаконни строежи.

Актът е в предписаната от закона форма и съдържа както правните, така и фактическите основания за постановяването му.

Съдът приема, че при издаване на оспорваната Заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.225, ал.3 ЗУТ.

Оспорваната Заповед № ДК-02-ЮЗР-27/ 08.02.2011г., е съответна на

материалноправните норми и на целта на закона.

Не е спорно между страните и съдът приема за установено обстоятелството, че процесният обект - „Постройка от метална конструкция” (павилионен тип) е изпълнен без одобрени строителни книжа. Спорен е въпросът дали извършеното представлява „строеж” по смисъла на §5, т.38 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ.

По делото не са ангажирани доказателства, които да оборват констатациите, отразени в КА № С6-709-1 и № С6-709-2 относно вида и изпълнението на обекта. С Разпореждане от 21.04.2011г. и в съдебно заседание, проведено на 06.06.2011г. на жалбоподателката е указано, че в нейна тежест е да установи фактите и обстоятелствата от които претендира благоприятни за себе си правни последици. Такива доказателства не са събрани в хода на съдебното производство, поради което съдът възприема изцяло фактическите констатации отразени в КА, съставени от компетентни по смисъла на чл.225, ал.3 длъжностни лица на ДНСК и районната администрация.

Настоящият състав приема че процесният обект „Постройка от метална конструкция” (павилионен тип), изпълнен в северната част на УПИ XXVI-1024 попада в обхвата на т.38 от §5 ДР ЗУТ. Съгласно тази норма "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. Доколкото е установено, че шестте броя метални колони от които е изпълнен павилиона са вбетонирани, настоящият състав намира, че процесната постройка не може да бъде квалифицирана като „преместваем обект” по смисъла на чл.56 ЗУТ.

Съгласно императивната норма на чл.148, ал.1 ЗУТ - строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. В чл.151 ЗУТ при условията на изчерпателно изброяване са предвидени случаите, в които е допустимо извършване на строителство без разрешение за строеж, като процесният не попада сред тях.

Предвид изложеното, съдът приема, че издадената от началника на РДНСК е законосъобразна и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на И. И. И. от Г.С., *срещу* ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-27/ 08.02.2011г. на началника регионална Дирекция за национален строителен контрол – Ю. Р., **като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред **Върховния Административен Съд на РБългария** в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Б П